

A Pécsi Ítéltábla a dr. Takács Andrea ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **I.rendű felperes neve** (I. rendű felperes címe) felperesnek - a dr. Eszik Zsuzsanna ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **I. rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű, a permegszüntetéssel érintett **II. rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű, a **III.rendű alperes neve** (III. rendű alperes címe) III. rendű, a dr. Illés Gabriella jogtanácsos által képviselt **IV.rendű alperes neve** (IV.rendű alperes címe) IV. rendű és az V. rendű alperes neve (V.rendű alperes címe) V. rendű alperesek ellen házastársi közös vagyon megosztása iránt a Szekszárdi Törvényszéken indított perében a 2013. szeptember 2. napján kelt 15.P.20.384/2011/157. számú ítélet ellen a felperes részéről 159. sorszám, az I. rendű alperes részéről 158. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja, és a vagyonleltár 27./ tételszáma alatt felvett gobelint 15.000 (tizenötezer) forint értékben a felperes tulajdonába adja. Kötelezi az I. rendű alperest, hogy a vagyontárgyat 15 napon belül bocsássa a felperes birtokába.

A felperes által az I. rendű alperesnek fizetendő értékkiegyenlítés összegét 804.350 (nyolcszáznégyezer-háromszázötven) forintra felemeli, míg a felperes által az I. rendű alperesnek házastársi közös vagyonnal kapcsolatos elszámolás folytán fizetendő marasztalás összegét 196.312 (százkilencvenhatezer-háromszázötvenkettő) forintra leszállítja.

Mellőzi annak megállapítását, hogy a peres felek költségeiket maguk viselik, és a felperest kötelezi, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 145.000 (száznegyvenötezer) forint elsőfokú eljárásban felmerült költséget.

Egyéb fellebbezett részben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja. Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 130.000 (százharmincezer) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az ingatlan-nyilvántartási adatok szerint a felperes és az I. rendű alperes $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányú közös tulajdonát képező sz.-i 239. helyrajzi szám alatt felvett ingatlan 25/100 tulajdoni hányadát a felperes különvagyoni szerzés címén megszerezte, így az I. rendű alperes tulajdoni hányada 25/100-ra csökken, míg a felperes tulajdoni hányada 75/100-ra nő. Megkereste az ingatlanügyi hatóságot a jogváltozás átvezetése érdekében, míg a IV. és V. rendű alpereseket mindezek tűrésére kötelezte. Megállapította, hogy a IV. rendű alperes felé fennálló, az Jelzálogbank Zrt.-vel 2006. május 26. napján megkötött kölcsönszerződésből eredő tartozás, a Bank felé fennálló, 2008. március 5. napján megkötött kölcsönszerződésből eredő tartozás, az I. rendű alperes és a M. C. Rt. között 2008. június 27. napján létrejött kölcsönszerződésből eredő tartozás a felperes és az I. rendű alperes egymás közötti viszonyában a peres feleket fele-fele arányban terheli, míg az V. rendű alperesnek a sz.-i 239. helyrajzi számú ingatlanra 97.000 forint és járulékai erejéig bejegyzett követelése a felperest és az I. rendű alperest - egymás közötti viszonyukban - $\frac{3}{4}$ - $\frac{1}{4}$ arányban terheli. A vagyonleltár 1-12., 14., 23., 26. és 27. tételszám alatti ingókat az I. rendű alperes, a 28-44., 46., 47-59., 62. és 64. tételszám alatti ingókat a felperes tulajdonába adta. Megállapította, hogy a vagyonleltár 61./ tételszám alatt felvett 1 db Mauser 30-06 vadászfegyver, 1 db Savage Bock Büchs vadászlőfegyver, 1 db szovjet gyártmányú sörétes lőfegyver a felperes és az I. rendű alperes $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányú közös tulajdonát képezi azzal, hogy az értékesítés során befolyó vételárból a költségek levonása után fennmaradó rész a felperest és az I. rendű alperest fele-fele arányban illeti meg. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 789.350 forint értékkiegyenlítést, továbbá 236.312 forintot a házastársi közös vagyonnal kapcsolatos elszámolás folytán.

Az elsőfokú bíróság ítélete szerint a felperes és az I. rendű alperes az 1988. december 10. napján kelt adásvételi szerződéssel 850.000 forint vételárért vásárolta meg a sz.-i 239. helyrajzi szám alatt felvett ingatlant, amely az ingatlan-nyilvántartási adatok szerint $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányban képezi közös tulajdonukat. Az I. rendű alperes elismerésére figyelemmel tényként rögzítette, hogy az ingatlan megvásárlásához a felperes felmenői 450.000 forinttal járultak hozzá. A felperes részéről további különvagyoni ráfordítást azonban nem talált bizonyítottnak, különös figyelemmel az I. rendű alperes részére az ingatlan megvásárlásának időpontjában folyósított 220.000 forint összegű munkáltatói kölcsönre. A felperes szülei és nagyszülője által biztosított 450.000 forintot az I. rendű alperes hivatkozásával szemben kizárólag a felperes részére juttatott ajándéknak tekintette, és erre figyelemmel azt állapította meg, hogy a felperes különvagyoni szerzés címén az ingatlan további 25/100 tulajdoni illetőségét szerezte meg. A vagyonmérlegbe felvett ingók összértékét 2.198.500 forintban állapította meg, amelyből a felperes birtokban tart és tulajdont szerez 1.888.600 forint értékű ingóságon, így a felperes köteles az I. rendű alperesnek 789.350 forint értékkiegyenlítést megfizetni. A 16./ tételszám alatt felvett 3 db távcsövet, a 17./ tételszám alatt felvett 1 db éjjellátó infra távcsövet, a 18./ tételszám alatti egy garnitúra vadászkést, a 19./ tételszám alatti 1 db vadászíjat és 24./ tételszám alatti 1 db Yamaha motort a vagyonmérlegből

kirekesztette, mert a felperes nem tudta bizonyítani e vagyontárgyaknak az életközösség megszakadásakor meglétét. 26./ tételszám alatt 1db kerékpárt vett számításba, miután nem találta bizonyítottnak a felperes által hivatkozott versenykerékpár meglétét. A 27./ tételszám alatti 1 db gobelin képet a szakértői véleménnyel szemben az I. rendű alperes nyilatkozata alapján 15.000 forintban vette figyelembe. A Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatalának közlése, S. P. önálló bírósági végrehajtó 2010. június 28. napján kelt gépjármű foglalási jegyzőkönyve, illetve P. K. tanúvallomása alapján állapította meg, hogy az 1993-as évjáratú, 600.000 forint forgalmi értéket képviselő 48./ tételszám alatti Suzuki Samurai típusú személygépkocsi a felperes birtokában van. A felperes és az I. rendű alperes egyező előadása alapján rögzítette, hogy a 60./ tételszám alatti Opel Campo típusú személygépkocsi forgalmi értéke az életközösség megszakadásakor 1.000.000 forint volt, amelynek 70%-a, azaz 700.000 forint tartozik a közös vagyona. A gépjárművet a bírósági végrehajtó ugyan árverésen értékesítette, azonban erre a felperes hibájából, gyermektartásdíj fizetési kötelezettségének elmulasztása miatt került sor, ezért ezt az összeget a felperesnél számolta el. A 61./ tételszám alatti fegyverek vonatkozásában úgy foglalt állást, hogy mivel egyik peres fél sem rendelkezik fegyvertartási engedéllyel, azok kiadása részükre nem lehetséges. Megállapította ezért a feleket megillető tulajdoni hányadot, és úgy rendelkezett, hogy az értékesítés során befolyt vételár a költségek levonása után a felperest és az I. rendű alperest egyenlő arányban illeti meg. Nem teljesítette a felperesnek a fegyverek hatástalanított állapotban történő kiadására irányuló keresetét, mert a hatástalanítás folytán a fegyverek értéke csökkenne. Nem találta bizonyítottnak az I. rendű alperesnek azt az állítását, hogy a 23./ tételszám alatti Simson motorkerékpárt a felperes a lányának ajándékozta, ezért az ingóságot a felperes által megjelölt 100.000 forintért az I. rendű alperesnél vette számításba. A Banktól 2008. február 20. napján felvett 1.090.000 forint összegű privát kölcsönt a házastársak közös tartozásának tekintette, miután annak felvételére az életközösség fennállása alatt, a felperes tudomásával került sor. Ebből következően nem vizsgálta, hogy a szerződésen lévő aláírás ténylegesen a felperestől származik-e. Elszámolta ugyanakkor e kölcsönrel kapcsolatosan a felperes édesanyja által befizetett 52.493 forintot, illetőleg az I. rendű alperes által egyedül fizetett 178.000 forintot. Nem találta bizonyítottnak, hogy az I. rendű alperes az életközösség megszakadását követően, 2008. augusztus 27-én 40.000 forintot felvett a felperes nevére lévő hitelkártyáról, miután a Bank tájékoztatása szerint 2008. augusztus 14. napját követően ATM-en keresztül pénzfelvétel nem történt. Az I. rendű alperes nem vitatta, hogy az életközösség megszakadását követően egy esetben felvette a felperes részére folyósított munkanélküli járadékot, ezért annak 54.955 forintos összegét a terhére elszámolta. Az V. rendű alperes irányába fennálló, a sz.-i 239. helyrajzi szám alatt felvett ingatlant terhelő tartozásokat a felperes és az I. rendű alperes között az őket megillető tulajdoni hányad arányában megosztotta. Alaptalannak találta a felperesnek a sz.-i 239. helyrajzi szám alatti ingatlan, valamint az Opel Campo típusú személygépkocsi kapcsán érvényesített többlethasználati díj iránti igényét. Hangsúlyozta, hogy az I. rendű alperes nem jogellenesen fosztotta meg a felperest az ingatlan, illetve a személygépkocsi használatától, a felperes e jogával kizárólag azért nem élhetett, mert az

életközösség megszakadás óta szabadságvesztés büntetését tölti. Kiemelte azt is, hogy az ingatlan használati joga a felperest, mint tulajdonostársat illeti meg, ezért az I. rendű alperes a felperes édesanyjának az ingatlanba való bejutását nem volt köteles biztosítani.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mind a felperes, mind pedig az I. rendű alperes fellebbezéssel élt.

A felperes nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával, hogy az V. rendű alperes irányában fennálló, a sz.-i 239 helyrajzi szám alatt felvett ingatlant érintő tartozás $\frac{3}{4}$ - $\frac{1}{4}$ arányban terheli őt, illetve az I. rendű alperest. Álláspontja szerint ez a tartozás kizárólag az I. rendű alperes tartozása, miután abban az időszakban halmozódott fel, amikor előzetes letartóztatásban volt, illetve szabadságvesztés büntetését töltötte. A sz.-i 239. helyrajzi szám alatt felvett ingatlan tekintetében keresetének maradéktalan teljesítését kérte, mivel az elsőfokú eljárásban bizonyította, hogy kizárólag nagyszülője és szülei adták a pénzt az ingatlan megvásárlásához. Kérte az I. rendű alperesnek mind az ingatlan, mind pedig az Opel Campo típusú személygépkocsi tekintetében többlehasználati díjban való marasztalását, miután mindkét vagyontárgyat kizárólag az I. rendű alperes használta mindaddig, amíg a büntetés-végrehajtási intézetben tartózkodott. Az Opel Campo típusú gépkocsi kapcsán kérte az I. rendű alperest kötelezni az őt megillető különvagyoni rész, összesen 750.000 forint megtérítésére, vitatva az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását, hogy a gépkocsi árverési értékesítésére önhibájából került sor. A büntetés-végrehajtási intézetben betegsége miatt nem volt lehetősége dolgozni, így gyermektartásdíjat nem tudott fizetni. Állította, hogy az életközösség megszakadásának időpontjában a Suzuki Samurai típusú személygépkocsi már nem volt a birtokában, ezért kérte a vagyonmérlegből kihagyni. Kérte az I. rendű alperest kötelezni a 27./ tételszám alatti gobelin, a 23./ és 24./ tételszám alatti Simson és Yamaha típusú motorkerékpár, a 16./ tételszám alatt felvett 3 db távcső, a 17./ tételszám alatt felvett 1 db éjjellátó infra távcső, a 18./ tételszám alatti egy garnitúra vadászkés, a 19./ tételszám alatti 1 db vadászíj kiadására, a vadászkés és az egyéb vadászati kellék tekintetében állítva, hogy azok a házassági életközösség megszakadásakor megvoltak. Hivatkozása szerint a közös vagyon részét képezi egy versenykerékpár, amely 5.000 forintot meghaladó értéket képvisel. Kérte hatástalanítást követően a vadászfegyverek és a lefoglalt lőszerek részére történő kiadását, míg a 64./ tételszám alatti stílfűrészbirtokban tartását cáfolta. Fenntartotta az írásszakértő kirendelésére tett indítványát, továbbra is állítva, hogy a Bankkal megkötött kölcsönszerződést nem írta alá, így az nem tekinthető közös tartozásnak. Fellebbezésében is hivatkozott arra, hogy az életközösség megszakadását követően az I. rendű alperes 40.000 forintot felvett a hitelkártyájáról, továbbá átvette az augusztus havi munkanélküli járadékát, amelynek megfizetésére az elsőfokú bíróság elmulasztotta kötelezni. Utalt végezetül arra, hogy a Bank részére az I. rendű alperes által egyedül törlesztett összeg 78.000 forint volt, így fele részének elszámolása tévesen történt 89.000 forintban.

Az I. rendű alperes kérte az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, és a felperesnek 300.000 forint elsőfokú perköltségben való marasztalását. Nem vitatta, hogy az ingatlan tulajdonjogának megállapítására vonatkozó kereset tárgyában a pernyertesség és pervesztesség aránya közte és a felperes között azonosnak tekinthető. Az O. Bank irányában fennálló kölcsöntartozás elszámolása, az ingóságok megosztása, valamint az Opel Campo típusú gépkocsi és az ingatlan használati díja kapcsán viszont a felperes pervesztés lett, így e kereseti kérelmeket érintően perköltségben való marasztalása nem mellőzhető.

A felperes fellebbezése túlnyomó részében alaptalan, az I. rendű alperes fellebbezése részben alapos.

A sz.-i 239. helyrajzi szám alatt felvett ingatlan kapcsán az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a szülei, illetve nagyszülője részéről nyújtott, 450.000 forintot meghaladó különvagyoni hozzájárulást nem bizonyított. E tény bizonyítására - a közös vagyon Csjt. 27.§-ának (1) bekezdésében megfogalmazott vélelmével szemben - önmagában a felperes édesanyjának, mint érdekelt személynek a tanúvallomása nem alkalmas. A felperes testvére, P. K. a szülők részéről nyújtott támogatásról csak általánosságban nyilatkozott, annak összegét hozzávetőlegesen sem tudta meghatározni.

Az V. rendű alperes irányába fennálló tartozás az ingatlan tulajdonával és nem a használatával összefüggésben halmozódott fel, ezért az a felperest és az I. rendű alperest a Ptk.141.§-a alapján tulajdoni hányadaik arányában terheli.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a felperes többlethasználati díj iránti igényét mind a sz.-i 239. helyrajzi szám alatt felvett ingatlan, mind pedig a 60./ tételszám alatti Opel Campo típusú személygépkocsi kapcsán elutasította. A Ptk.140.§-ának (1) bekezdése, illetőleg 141.§-a értelmében a tulajdonostársnak elsődlegesen az ingatlan birtoklására és használatára van joga, pénzbeli térítést csak akkor igényelhet, ha a tulajdoni hányadának megfelelő használatra - a felek megállapodása vagy a bíróság döntése következtében - nincs módja, vagy a tulajdonostársa attól jogellenesen elzárja (BH1992.313). A felperes azonban nem az I. rendű alperes magatartása miatt nem élhetett az ingatlan, illetőleg a személygépkocsi használatával, hanem azért, mert részben előzetes letartóztatását, részben pedig jogerős szabadságvesztés büntetését töltötte.

A 60./ tételszám alatti Opel Campo típusú személygépkocsi árverési értékesítésére azért került sor, mert a felperes gyermektartásdíj fizetési kötelezettségének nem tett eleget. Az értékesítés tehát nem az I. rendű alperes hibájából és nem jogellenesen történt, ezért a forgalmi érték és az árverési vételár közötti különbözet megfizetésére az I. rendű alperes nem kötelezhető.

Az elsőfokú eljárásban beszerezett, a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatalától származó igazolás szerint a 48./ tételszám alatti Suzuki Samurai típusú személygépkocsi üzemeltetője és tulajdonosa

jelenleg is a felperes. P. K. tanúvallomásában elmondta, hogy az életközösség megszakadása után egy vagy két alkalommal látta a személygépkocsit a szülőknél, míg T. S. azt vallotta, hogy a személygépkocsi a felperes börtönbe vonulását megelőző egy héttel a sz.-i 239. helyrajzi számú ingatlannál volt. E bizonyítékokra is figyelemmel nem volt alapja az ingóság vagyonmérlegből való mellőzésének.

A 27./ tételszám alatti gobelin az I. rendű alperes birtokában van, aki fellebbezési ellenkérelmében vállalta annak kiadását. Nyilatkozatára figyelemmel a másodfokú bíróság ebben a tekintetben teljesítette a felperes fellebbezését.

A 23./ tételszám alatti Simson motorkerékpár és a 24./ tételszám alatti Yamaha motor kapcsán az elsőfokú bíróság mind azok birtoklására, mind pedig a Simson motorkerékpár értékére nézve helyesen foglalt állást, olyan indokot a felperes fellebbezésében nem hozott fel, amely az elsőfokú ítéleti rendelkezés megváltoztatására alapot adna. A házastársi közös vagyon megosztása folytán egyébként is a felperes tartozik értékkiegyenlítést fizetni, amelynek felemelése - figyelemmel a Csjt. 31.§-a (3) bekezdésének a házastársak vagyonrészének elsődlegesen természetbeni kiadását előíró rendelkezésére - indokolatlan lenne.

A vadászkéseket és az egyéb vadászati kellékeket érintően a másodfokú bíróság álláspontja szerint olyan megállapítás nem tehető - különös figyelemmel T. S. tanúvallomásra -, hogy az életközösség megszakadásakor azzal a peres felek nem rendelkeztek. Nem volt viszont megállapítható, hogy azok melyik peres fél birtokába kerültek, így az elsőfokú bíróság azokat a vagyonleltárból helyesen rekesztette ki.

I.rendű felperes tanúként azt vallotta, hogy a perbeli ingatlanról egy kerékpárt és egy versenykerékpárt hozott el. Miután arra vonatkozóan nem volt peradat, hogy a házaspár több versenykerékpárral rendelkeztek volna, kizárólag a 26./ tételszám alatti kerékpár elszámolására volt lehetőség.

Helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság a vadászfegyverek kiadása kérdésében is. Fegyvertartási engedéllyel sem a felperes, sem az I. rendű alperes nem rendelkezik, ezért azok részükre még hatástalanítva sem adhatók ki, mindössze az értékesítésből származó vételárra tarthatnak igényt. Arra vonatkozóan ugyancsak nincsen peradat, hogy a löszerek kinek a birtokában vannak, ezért azokat az elsőfokú bíróság helyesen mellőzte a vagyonmérleg felállításakor.

Az eljárás során nem volt vitatott, hogy 2007. április 20. napján egy stílfűrész megvásárlása érdekében a felek 96.900 forint összegű kölcsönt vettek fel, amelynek elszámolása a peres eljárásban megtörtént. Az I. rendű alperes mindvégig állította, hogy a felperes elvitette a fűrészt az édesanyjához, és a felperes maga is úgy nyilatkozott, hogy az valószínűsíthetően a szüleinél van. Ezekre a peradatokra figyelemmel a fűrészt 64./ tételszám alatt az elsőfokú bíróság helyesen számolta el a felperesnél.

A felperes keresetlevelében olyan előadást tett, hogy 2008-ban a Banktól privát kölcsönt vettek fel. Miután maga sem vitatta, hogy a kölcsön felvétele a házassági életközösség fennállása alatt, az ő tudomásával történt, nem volt meghatározó jelentősége annak, hogy ténylegesen a kölcsönszerződést aláírta-e. Helyesen járt el ezért az elsőfokú bíróság, amikor az írásszakértő kirendelését mellőzte. Számítási hibát sem követett el az elsőfokú bíróság a kölcsönre fizetett törlesztő részletek elszámolása során. Az ítélet 16. oldalán nem vitásan 78.000 forint szerepel, mint a Bank felé az I. rendű alperes által egyedül törlesztett összeg. A 16. sorszám alatt csatolt igazolások szerint azonban az I. rendű alperes ténylegesen 178.000 forintot fizetett, így annak fele összegét az elsőfokú bíróság helyesen határozta meg 89.000 forint összegben.

Megállapítható ugyanakkor, hogy a felperes előzetes letartóztatásba kerülését követően röviddel, 2008. augusztus 27-én hitelkártyájáról 40.000 forint felvétele történt meg. A 37. sorszám alatt csatolt jegyzőkönyv kivonat szerint az előzetes letartóztatás időpontjában a bankkártya a felperes és az I. rendű alperes közös lakásában volt, ahhoz az I. rendű alperes rendelkezett hozzáféréssel, azt pedig többszöri felhívás ellenére sem tudta megjelölni, hogy pontosan mely időpontban adta át a hitelkártyát a felperes édesanyjának. A Bank kétségtelenül közölt olyan adatot, mely szerint a számláról 2008. augusztus 14. napja után ATM-ből pénzfelvét nem történt, ez a tájékoztatás azonban nem a hitelszámlára, hanem a folyószámlára vonatkozott. Mindezek alapján a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az I. rendű alperes a felperes hitelkártyájáról 40.000 forintot felvett az életközösség megszakadását követően, ezért azzal elszámolni köteles.

Az I. rendű alperes maga sem vitatta, hogy a felperes egy havi munkanélküli járadékát 54.955 forint összegben felhasználta, ennek elszámolása azonban az elsőfokú ítélet 15. oldalán megtörtént.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a felperes fellebbezése kapcsán a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján mindössze annyiban változtatta meg, hogy a 27./ tételszám alatti gobelint 15.000 forint értékben a felperes tulajdonába adta, az I. rendű alperest kötelezte ennek kiadására, és ennek folytán a felperes által az I. rendű alperesnek fizetendő értékkiegyenlítés összegét 804.350 forintra felemelte, míg a felperes által az I. rendű alperesnek a házastársi közös vagyonnal kapcsolatos elszámolás folytán fizetendő marasztalás összegét 196.312 forintra leszállította.

Részben találta alaposnak a másodfokú bíróság az I. rendű alperesnek az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezéseit sérelmező fellebbezését. A tulajdonjog megállapítására és a házastársi közös vagyon megosztására irányuló kereseti kérelmen túlmenően egyéb igényekkel is élt a felperes, amelyeket a pernyertesség-pervesztesség arányának megállapításánál nem lehetett figyelmen kívül hagyni. Így a kölcsön elszámolása tekintetében 1.160.000 forintot, az Opel Campo típusú személygépkocsi kapcsán érvényesített kártérítési igényvel összefüggésben 750.000 forintot, míg a gépkocsi és az ingatlan többtelehasználati díja kapcsán {Pp.

24.§-a (2) bekezdésének a) pontja} 840.000 forintot kellett alapul venni. A felperes így peresztes lett 2.750.000 forint összegben, ezért az I. rendű alperes által igazolt készkiadásokat is figyelembe véve a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet (R.) 3.§-a (2) bekezdésének a) pontja, 4.§-ának (1) bekezdése és a Pp. 81.§-ának (1) bekezdése alapján összesen 145.000 forint elsőfokú perköltség megfizetésére köteles.

A felperes 5.121.000 forint perértékű fellebbezése túlnyomó részében sikertelen volt, ezért a Pp. 81.§-ának (1) bekezdése alapján köteles az I. rendű alperesnek ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget fizetni {R. 3.§-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése}. A felperes személyes költségmentességére figyelemmel a fellebbezési eljárási illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (1) bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli.

Pécs, 2014. február 6.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Dr. Kutasi Tünde s.k. előadó bíró, Dr. Zóka Ferenc s.k. bíró